

РЕШЕНИЕ

№ 273

гр. София, 23.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 99 СЪСТАВ, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ

при участието на секретаря СТАНИСЛАВА ИЛ. ЧЕРВЕНЯКОВА като разглежда докладваното от ПЕТРОСЛАВ В. КЪНЕВ Административно наказателно дело № 20211110213593 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП, вр. чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод депозирана жалба от Ц.,Ц. Р., ЕГН ***** против наказателно постановление № 21-4332-015334 от 21.07.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което за нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП на жалбоподателката е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 лева на основание чл.185 от ЗДвП и за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

С жалбата се иска отмяна на наказателното постановление поради допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон в хода на административнонаказателното производство.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно уведомена, не се явява и не се представлява.

За АНО, редовно призован, не се явява представител в съдебно заседание.

Съдът намира жалбата за процесуално допустима по следните съображения: атакуваното наказателно постановление подлежи на обжалване по реда на ЗАНН, жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице, съдържа необходимите реквизити и производството по нея е редовно образувано пред РС-София.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 28.05.2021 г. около 22:40 часа свидетелят К.Б. управлявал лек автомобил марка „А.“, модел „**“, с рег. № ****, като се движел в град /адрес/. По същото време зад него с лек автомобил марка „С.“, модел „**“, с рег. № *** се движела жалбоподателката Ц.,Ц. Р.. Пред № 26 свидетелят Б. намалил скоростта и подал десен мигач, тъй като искал да завие надясно и да навлезе в паркинга на крайпътното заведение „***“. Понеже жалбоподателката Р. не се движела на достатъчна дистанция от намаляващия пред нея лек автомобил, тя не могла да намали или да спре навреме и допуснала пътно транспортно произшествие, като ударила лекия автомобил „А.“ в задната броня. Дватама водачи спрели и слезли от автомобилите, започнали разногласия, поради което свидетелят Б. казал, че ще се обади в полицията, за да подаде сигнал за настъпилото произшествие и го сторил. Тогава жалбоподателката Р. започнала да се държи неадекватно, кълняла свидетеля Б., след което се качила в автомобила си и потеглила преди да дойдат служителите на Пътна полиция. Свидателят Б. заснел с телефона си регистрационния номер на автомобила на жалбоподателката.

Малко след това на мястото на инцидента пристигнали полицейски служители. Те снели обяснения от свидетеля Б., съставили докладна записка, протокол за ПТП, скица на произшествието, а Б. попълнил и писмено сведение за случилото се. Впоследствие и въз основа на данните за регистрационния номер на автомобила „С.“ бил установен неговият собственик и призован в ОПП-СДВР за изясняване на случая.

На 01.07.2021 г. жалбоподателката Р. се явила в ОПП-СДВР и попълнила декларация за случилото се, като на същата дата срещу нея бил съставен АУАН № 221989. Актът бил подписан от актосъставителя и двама свидетели на неговото съставяне. Нарушенията били квалифицирани по чл.20, ал.1 от ЗДвП и чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП. Актът бил предявен на нарушителката, която го подписала с отбелязване, че не била съгласна с описаното.

Административнонаказващият орган приел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него издал обжалваното понастоящем наказателно постановление № 21-4332-015334 от 21.07.2021 г., с което за нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП на жалбоподателката е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева на основание чл.185 от ЗДвП и за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП ѝ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

Гореизложената фактическа обстановка се установява по категоричен начин от показанията на свидетелите Е.П. и К.Б., както и от приложените по делото писмени

доказателства.

Актосъставителят П. не е бил очевидец на нарушението и не е посетил мястото на произшествието. Той е съставил акта по докладна записка и въз основа на останалите приложени по делото писмени доказателства.

Свидетелят К.Б. е бил очевидец на случая. Той е бил водач на пострадалия автомобил и подробно разказва за инцидента. Споделя как докато предприемал маневра завой надясно с подаден мигач, за да навлезе в паркинга на крайпътно заведение, бил ударен отзад от автомобила на жалбоподателката. Дватама водачи спрели и слезли от автомобилите, започнали да спорят, а свидетелят Б. казал, че ще се обади в полицията, за да подаде сигнал за настъпилото произшествие, което и сторил. Тогава жалбоподателката започнала да се държи неадекватно, кълняла свидетеля Б., след което се качила в автомобила си и потеглила преди да дойдат служителите на Пътна полиция. Свидетелят заснел с телефона си регистрационния номер на автомобила на жалбоподателката и изчакал идването на полицаите.

Показанията на двамата свидетели са логични, последователни и непротиворечиви, поради което съдът ги кредитира изцяло. Освен това те се подкрепят напълно от приложените по делото писмени доказателства, като съответстват изцяло на описаното в АУАН и НП. Самата жалбоподателка не се яви в съдебно заседание и не ангажира допълнителни доказателства.

Въз основа на изложеното съдът прие за категорично установени описаните по-горе фактически констатации.

Съдът, с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите в жалбата, както и като съобрази задължението си в качеството на въззивна инстанция да проверява изцяло правилността на наказателното постановление, независимо от основанията, посочени от страните, намира следното:

Относно нарушението по чл.20, ал.1 от ЗДвП.

Съдът счита, че АНО не е дал правилна правна квалификация на деянието, тоест извършеното от обективна страна нарушение не е било подведено под правилната законова разпоредба, което е съществено нарушение и е основание за отмяна на издаденото НП в тази му част. По делото категорично се установи от събраните доказателства, а и в издаденото НП е описано, че жалбоподателката Р. реализирала ПТП със спирация пред нея лек автомобил „А.“, тоест тя не се е движила на достатъчна дистанция от намаляващия пред нея лек автомобил, за да намали или да спре навреме и е допуснала пътно транспортно произшествие, като е ударила другия автомобил в задната броня. С оглед на това тя не е нарушила общата разпоредба на чл.20, ал.1 от ЗДвП вменяваща задължение да контролира непрекъснато пътното превозно средство, което управлява, а е нарушила специалната разпоредба на чл.23,

ал.1 от ЗДвП. Съгласно чл.23, ал.1 от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство е длъжен да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. Именно това е вмененото задължение, което не е било изпълнено в настоящия случай, тоест нарушен е бил чл.23, ал.1 от ЗДвП, а не чл.20, ал.1 от ЗДвП. Наказващият орган е приел недостатъчен контрол върху превозното средство, но в случая не това е конкретната причината за възникване на произшествието, а неспазване на достатъчна дистанция от предното ППС. Поради изложеното съдът намира, че фактически осъщественото нарушение от жалбоподателката не е било подведено под правилната законова разпоредба, което от своя страна води до незаконосъобразност на издаденото НП в тази му част. От тук неправилно е приложена и санкционната разпоредба, която не следва да е чл.185 от НК, а наказанието трябва да бъде наложено на основание чл.179, ал.2, пред.2 от ЗДвП. Необходимо е да бъде отбелязано, че такава неправилна квалификация на нарушението се забелязва и в съставения АУАН, но вместо същата да бъде отстранена по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН, то АНО машинално я е пренесъл в издаденото НП.

Относно нарушението по чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП:

АУАН е съставен от компетентен орган. Това нарушение е ясно, точно описано, като са посочени датата, мястото, начинът на извършването му и нарушеният законов текст. Актът е подписан от двама свидетели и е бил връчен на нарушителката. НП е издадено от компетентен за това орган като в съдържанието му нарушението отново е описано подробно по дата, място и начин на извършване, отразена е нарушената законова разпоредба, както и основаниято, на което се налага санкцията. В този смисъл съдът намира, че съдържа всички съществени реквизити за редовност, посочени в чл.57 от ЗАНН и нарушителят е бил запознат с всички фактически и правни основания на административнонаказателното обвинение. Спазени са сроковете по чл.34 ЗАНН. При проверката на АУАН и НП съдът достигна до извода, че в процедурата по издаването им не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото на защита на жалбоподателката във връзка с това нарушение.

Разпоредбата на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП гласи, че водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди, ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. В случая категорично се доказва, че след настъпване на произшествието и удара в автомобила на свидетеля Б., жалбоподателката Р. е спряла, за да установи последиците, слязла е от автомобила и са разговаряли с другия водач за произшествието, но не са постигнали съгласие относно

обстоятелствата, свързани с него, като Р. дори е кълняла свидетеля Б.. Тогава той се обадил в полицията и съобщил за случая, жалбоподателката е била свидетел на това, но въпреки всичко се е качила в автомобила си и е напуснала мястото на произшествието без да изчака пристигането на служителите на реда. Предвид на това Р. категорично не е изпълнила задължението си като участник в ПТП, вменено ѝ в чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП, поради което е налице извършено от обективна и субективна страна нарушение на цитираната разпоредба.

От субективна страна тя е извършила нарушението при форма на вина умисъл във вид на пряк умисъл, тъй като е била наясно с настъпилото произшествие, спряла е да установи вредите, не са постигнали съгласие с другия водач, разбрала е, че той се е обадил в полицията да съобщи за инцидента и следва да изчака идването на пътните полицаи, но въпреки това не е останала на мястото и е напуснала произшествието преди идването на служителите на реда.

Жалбоподателката правилно е била санкционирана на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, според който се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и с глоба от 50 до 200 лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. Относно размера на наложените наказания, то лишаването от права е в минимален размер от един месец, поради което съдът не може да го намалява повече. Глобата е в среден размер от 100 лева, като в случая съдът не намира, че следва да бъде намалявана. Тя не се явява несправедлива и несъответна на тежестта на извършеното нарушение, а от друга страна жалбоподателката си е позволила да се държи грубо, на моменти неадекватно и да кълне свидетеля Б., при положение, че именно тя е била виновна за настъпилото произшествие. В тази връзка съдът намира, че двете наказания са справедливи, съответстват на тежестта на извършеното от жалбоподателката нарушение и биха могли да постигнат целите на чл.12 от ЗАНН и най-вече да превъзпитат нарушителя да не извършва такива деяния занапред. По-ниска глоба би била явно несправедлива с оглед извършеното и не би постигнала целите на чл.12 от ЗАНН. Отново трябва да се отбележи, че глоба в размер на 100 лева не е никак висока и не може да бъде приета за прекомерна.

В последно време изключително много зачестиха пътнотранспортните произшествия, които се дължат именно на неспазване на правилата разписани в ЗДвП. В немалко случаи тези произшествия завършват със смърт или сериозни телесни увреждания. Това характеризира деянието на жалбоподателката като такова със завишена степен на обществена опасност. Поради тази причина следва да се обърне сериозно внимание на водачите, които си позволяват подобно неправомерно поведение и според настоящия състав единствено ефективни наказания биха могли да осъществят както индивидуалната, така и генералната превенция (цел) на наказанието по смисъла

на чл.12 от ЗАНН, тоест не само да предупредят и превъзпитат нарушителя към спазване на установения правен ред, но и да имат възпиращо, възпитателно и предупредително действие по отношение на останалите членове на обществото.

С оглед на изложеното, наказателното постановление следва да бъде отменено относно нарушението по чл.20, ал.1 от ЗДвП и да бъде потвърдено за нарушението по чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП.

Страните не са претендирали разноски в производството, поради което такива не следва да бъдат присъждани.

Мотивиран от горното и на основание чл.63, ал.2, т.1 и т.5 от ЗАНН, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-4332-015334 от 21.07.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, **В ЧАСТТА**, с която за нарушение на чл.20, ал.1 от ЗДвП на Ц.,Ц. Р., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 /двадесет/ лева на основание чл.185 от ЗДвП.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-4332-015334 от 21.07.2021 г., издадено от началник сектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, **В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ**, с която за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП на Ц.,Ц. Р., ЕГН ***** е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 /сто/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 /един/ месец на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____